

Regionkontor Landbruk

Lørenskog, Nittedal, Oslo, Rælingen og Skedsmo

Det kongelige Landbruks- og matdepartementet

Deres ref.:
200501215-/BHJ

Vår ref.:
OsSKOuttbrev Høring bærekraftig skogbruk

Landbruks- og matdep.	
Saksnr: 05/1215	Doknr: 73
Mottatt: 04 OKT 2005 ASR/ASRL	
Behandler: iEK	Dato: 30.09.2005 482
Kontroll: iEK	Avgitt:

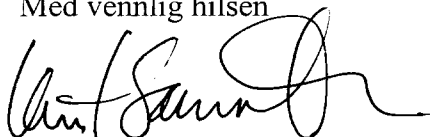
HØRING – FORSLAG TIL FORSKRIFT OM BEREKRAFTIG SKOGBRUK

Det vises til Landbruks og Matdepartementets høringsbrev av 15.07.2005.

I henhold til fullmakt gitt i bystyrets vedtak av 30.05.2001 i sak 218, byrådets vedtak av 03.07.2001 sak 1360, og byråden for miljø og samferdsels vedtak av 01.08.2001, har Regionkontor Landbruk i samarbeid med Friluftsetaten avgitt høringsuttalelsen for Oslo kommune.

Høringsuttalelsen følger vedlagt.

Med vennlig hilsen

Knut Samseth
Landbrukssjef

Kopi: Byrådsavdelingen for miljø og samferdsel
Friluftsetaten

OSLO KOMMUNE

Landbrukskontoret - Regionkontor Landbruk

Saksnr.: 03010500015 DIV

Saksbeh.: Jon Arne Kongtorp

UTTALELSE TIL HØRING OM FORSKRIFT OM BÆREKRAFTIG SKOGBRUK

I henhold til fullmakt gitt i bystyrets vedtak av 30.05.2001 i sak 218, byrådets vedtak av 03.07.2001 sak 1360, og byråden for miljø og samferdsels vedtak av 01.08.2001, avgir Regionkontor Landbruk i samarbeid med Friluftsetaten følgende høringsuttalelse:

SAMMENDRAG

Høringsuttalelsen legger til grunn byrådets vedtak, byrådssak 1054/04 "Høringsuttalelse fra Oslo kommune til forslaget om ny lov om skogbruk".

Oslo kommune mener det er positivt at "Forskrift om bærekraftig skogbruk" er en landsomfattende forskrift, og at en nasjonal forskrift viser hva vårt land gjør på dette området.

Intensjonen med miljøparagrafen (§ 2) er at den skal fungere som et sikkerhetsnett i forhold til de skogeiere som ikke er sertifisert jfr Levende skog standard eller hvis sertifiseringsordningen skulle opphøre å fungere. § 2 er forsøkt lagt likt eller lavere enn de krav som stilles jfr Levende Skog standarden.

Det legges opp til at hogst ikke kan utføres uten at godkjent miljøregistrering (MIS-metoden) er foretatt. Andre registreringsmetoder er godtatt som et føre var prinsipp inntil registrering jf MIS-metoden foreligger. Evt. miljøverdier som er utvalgt gjennom sertifiseringsordning kreves ivarettatt.

Det settes krav til utbedring av kjøreskader. For skogarealer som er omfattet av Markaforskriften medfører dette ingen endring da en slik bestemmelse allerede er hjemlet der.

Forskriften legger seg på linje med Levende Skog standard i forhold til krav om gjensetting av livsløpstrær, 5 trær pr ha. Den strekker seg imidlertid lenger i valg av trær da størrelsen på trærne også skal vektlegges. Forskriften setter også krav til at trærne skal legges i bestandet som avvirkes. Jf Levende Skog kan disse også settes igjen utenfor bestandet men innenfor et visst område, noe som gjør at en står friere i valg av livsløpstrær.

Lukka hogster skal utføres der forholdene ligger til rette for det. En tilsvarende bestemmelse er hjemlet i Markaforskriften og er også i tråd med Levende Skog standard.

I forskriften kreves, tilsvarende som i Markaforskriften, at kantsonenes økologiske funksjon ivaretas mot vann, vassdrag og mellom skog og annen mark. Videre at det er forbud mot nygrøfting av myr og sumpskog.

Bruk av utenlandske treslag kan bare skje etter godkjenning fra kommunen. Markaforskriften hjemler forbud mot bruk av utenlandske treslag.

Oslo kommune støtter i grove trekk forslagene vedrørende miljøhensyn (§ 2). Forskriften burde imidlertid fanget opp alle viktige temaer i Levende skog standardene. Standardene er frivillige, og det kan fort skje forandringer i disse.

Det settes krav til at forynging eller tiltak for å sikre foryngelse (§ 3) skal være utført innen 3 år etter hogst med mulighet til frist på 5 år etter søknad. Det er også angitt krav til et minimum antall trær pr daa for at feltet er å anse som tilfredsstillende forynget. Ved skifte av treslag på arealer over 100 daa må kommunens godkjenning foreligge.

Oslo kommune støtter forslaget, men mener at retningslinjer for måling av treantall tas ut av forskriften og heller tas med i vedlegg. Videre ber Oslo kommune om at det kommer klarere frem hva slags treslag som skal telles med da dette er uklart ved naturlig foryngelse, for eksempel der en får omfattende bjørkeoppslag etter hogst.

Tiltak mot skader på skog (§ 4), er i praksis lik eksisterende forskrift med samme formål. Det åpnes imidlertid for at hogst også kan pålegges i områder vernet etter naturvernloven med mer der det er fare for omfattende skader på omkringliggende skog.

Oslo kommune støtter forslagene.

Kommunen har ansvar for tilsyn med forskriften (§ 5) og kan gi dispensasjoner i forhold til denne og at Fylkesmannen er klageinstans. Det åpnes for at det kan gis fengselsstraff i inntil et år for brudd på forskriften. Oslo kommune mener at skogeierens ansvar for miljø er utformet på en tydelig måte i forskriften.

DOKUMENTER IKKE VEDLAGT

1. Følgebrev og høringsnotat fra Landbruksdepartementet, datert 06.07.2005.
2. Oversendelse av sak fra Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, datert 4.8.2005.
3. Lov om skogbruk 17.03.2005.
4. Epost fra Helge Haakenstad, Oslo kommune Friluftsetaten, datert 21.09.2005
5. Høringsuttalelse fra Oslo kommune til forslaget om ny lov skogbruk, byrådet vedtak, byrådssak 1054/04

SAKEN GJELDER

I forbindelse med høring til ny skogbrukslov, ble det varslet at det vil utarbeides en forskrift vedrørende bærekraftig skogbruk. En slik forskrift er nå ute på høring.

Formålet med forskriften er *"å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen."*

Saken gjelder Oslo kommunes uttalelse. Til grunn for uttalelsen ligger byrådets vedtak, byrådssak 1054/04 "Høringsuttalelse fra Oslo kommune til forslaget om ny lov om skogbruk"

Regionkontor Landbruk er, i samarbeid med Friluftsetaten, bedt om å avgi uttalelse i saken. Vedtaksmyndigheten er delegert landbrukskontoret i hht. bystyrets vedtak av 30.5.2001 i sak 218, byrådets vedtak av 3.7.2001 sak 1360, og byråden for miljø og samferdsel vedtak av 1.8.2001.

VURDERING

Oslo kommune etterlyste i sitt høringsnotat vedrørende ny skogbrukslov en presisering av hvilke miljøhensyn som skal tas ved skogbruksutøvelsen. Oslo kommune mener forslag til forskrift om bærekraftig skogbruk langt på vei gir en slik presisering, men savner paragrafer på noen flere områder som er behandlet i Levende Skog standarden (for eksempel gjødsling i skog, fjellskog, brannpåvirket skog, markberedning, myr og sumpskog).

Oslo kommune mener det er positivt at "Forskrift om bærekraftig skogbruk" er en landsomfattende forskrift, og at en nasjonal forskrift viser hva vårt land gjør på dette området.

Forslag til forskrift om bærekraftig skogbruk har følgende kapitler/paragrafer:

1. Innleiende føresegner
2. Miljøhensyn,
3. Krav til foryngelse etter hogst og
4. Tiltak mot skader på skog.
5. Avsluttende føresegner

Kommentarer til paragrafene:

§ 1. Innleiende føresegner:

Formålet med forskriften er *"å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen."*

Virkeområdet er all skog og skogsmark.

§ 2. Miljøomsyn.

Paragrafen skal sikre at det tas nødvendig hensyn til biologisk mangfold, friluftsliv, landskap og kulturverdier ved skogbruksutøvelsen. Intensjonen med denne paragrafen er at den skal fungere som et sikkerhetsnett i forhold til de skogeiere som ikke er sertifisert jf Levende skog standard eller hvis sertifiseringsordningen skulle opphøre å fungere. § 2 er forsøkt lagt likt eller lavere enn de krav som stilles jf Levende Skog standarden. Således refereres også til Levende Skog standard når det gjelder føre var tiltak i forhold til hogst i områder der miljøregistreringer er og ikke er foretatt.

§ 2-2:

"Hogst kan normalt berre skje i område der det er gjennomført miljøregistreringar (jf forskrift om tilskott til skogbruksplanlegging med miljøregistreringar)". Oslo kommune støtter kravet men har følgende kommentar: Leddet legger til grunn at kun MIS-metoden (Miljøregistrering i Skog) skal kunne legges til grunn for at hogst kan utføres. Dette innebærer at områder som er registrert for eksempel jf "nøkkelbiotop" begrepet, ikke er godtatt som registreringsmetodikk. En nøkkelbiotopregistrering, gjort av biologer, bør kunne anses å være tilstrekkelig for å fange opp viktige biologiske kvaliteter, og dermed godtas som grunnlag for at hogst kan utføres. Det er imidlertid åpnet for at annen registreringsmetodikk kan legges til grunn som ledd i et "føre var prinsipp". Med tanke på at forskriften ikke skal være strengere enn dagens Levende Skog Standarder, bør en nøkkelbiotopregistrering anses å være tilstrekkelig inntil en MIS-registrering foreligger. Hvis det i et område er gitt tilbud om MIS-registrering, og skogeieren fra før ikke har andre miljøregistreringer, bør "føre var tiltaket" ved hogst være basert på livsmiljøer i MIS. Kommunen må evt. også ta stilling til om slik etterskuddsvis "MIS-registrering" vil være tilskuddsberettiget jfr. tilskudd til miljøtiltak i skog.

§ 2-3:

"Ved gjennomføring av skogbrukstiltak skal skogeigaren sørge for at verdiane i viktige livsmiljø som er utvalde gjennom sertifisering etter Levende Skog blir tekne vare på". Oslo kommune støtter dette leddet men har følgende kommentar: Paragrafens formulering medfører at skogeiere som har valgt å ikke foreta en MIS-registrering når det ellers har blitt gjennomført en slik registrering i området, kan unnlate å ivareta evt. viktige livsmiljøer av den grunn at de ikke er registrert. Dette kan medføre at viktige livsmiljøer forringes. Samtidig kan det virke urettferdig i forhold til andre skogeiere som har valgt å foreta MIS-registreringer med de ev restriksjoner i forhold til hogst som det kan medføre. Alle seriøse tømmerkjøpere vil imidlertid kreve, som ledd i egen sertifisering, at MIS-registrering er foretatt på en skogeiendom før de kjøper tømmer fra denne. Riset bak speilet er således at skogeier risikerer å ikke få realisert sine verdier i skogen uten en slik registrering. Oslo kommune ønsker allikevel at forskriften utformes slik at en ikke risikerer at viktige livsmiljøer forringes fordi MIS-registrering ikke er foretatt.

Leddet vedrørende oppretting av kjøreskader medfører ingen endring eller innskjerping i forhold til skogarealene som er omfattet av "Markaforskriften" der tilsvarende bestemmelse er nedfelt. Oslo kommune støtter allikevel at tilsvarende krav gjør seg gjeldende også utenfor Markaforskriftens virkeområde.

I § 2-3, 4. ledd, benevnes *"Ved hogst skal det setjast igjen minst 5 stormsterke tre pr hektar som livsløpstrær, helst i grupper."* Krav til antall livsløpstrær er identisk med Levende Skog, men livsløpstrær er i dag ikke nedfelt i Markaforskriften. Hva som bør være et minimumsantall kan vanskelig sies da gjensetting av livsløpstrær er basert på en "føre var" tankegang. Det er riktig å velge samme antall i forskrifts form og derved støtte opp om dagens standard samtidig som det ikke vil kunne skape forvirring om hva som er "rett" antall gjensatte livsløpstrær.

Formuleringen *"Livsløpstrea skal primært veljast blant dei eldste og største trea i bestandet"* peker på hva slags livsløpstrær en skal sette igjen. Utvalgsriteriet skiller seg noe fra de kriterier Levende Skog bruker. Bl.a. setter ikke Levende Skog noe krav til størrelsen på livsløpstrærne. Oslo kommune anser dette tillegget som lite hensiktsmessig grunnet følgende:

- Forskriften skal primært fungere som et sikkerhetsnett i forhold til sertifisering og ikke strekke seg ut over denne. En vektlegging av størrelse kan også medføre at relativt mindre stormsterke trær settes igjen.

Det andre kriteriet som er ulikt Levende Skog standard, er at livsløpstrærne skal velges innenfor bestandet. Jf. Levende Skog kan livsløpstrærne velges innenfor et område, dvs. det er ikke krav om at livsløpstrærne må settes igjen i bestandet som avvirkes. På den måten står en friere til å

kunne velge livsløpstrær. Dette er en fordel i forhold til å kunne velge stormsterke trær samt trær som er økonomisk mindre betydningsfulle. Ut fra et biologisk synspunkt kan det også være en fordel å samle livsløpstrærne i større grupper gjeldende for flere bestand. Oslo kommune anbefaler at krav om at livsløpstrær skal legges i det aktuelle bestand, endres til at livsløpstrær kan settes igjen utenfor bestandet dog innenfor et definert område.

Oslo kommune støtter leddet i § 2 som legger føring for hogstform. Dvs. at der det biologisk, økonomisk og teknisk ligger til rette for det, skal det brukes lukka hogster. Dette harmonerer med både Levende Skog standard og Markaforskriften.

Oslo kommune støtter også leddet om at ivaretagelse av kantsonens økologiske funksjon mot vann og vassdrag, og mellom skog og annen mark, skal ivaretas. Dette harmonerer også med både Levende Skog standard og Markaforskriften.

Det legges opp til forbud mot nygrøfting av myr og sumpskog med sikte på skogproduksjon. Oslo kommune støtter et slikt forbud.

I Oslo kommunes høringsuttalelse vedrørende skogbruksloven, byrådsak 1054/04, ble det påpekt at det ikke var tatt hensyn til konvensjonen om biologisk mangfold som Norge forplikter seg til i forhold til introduserte treslag/treslagskifte. Dette er nå fulgt opp i § 2 med forslag om at bruk av utenlandske treslag bare kan skje etter godkjenning fra kommunen. Forskriften burde imidlertid fanget opp alle viktige temaer i Levende skog standardene. Standardene er frivillige, og det kan fort skje forandringer i disse.

§ 3. Forynging etter hogst.

Denne paragrafen er hjemlet i § 6 i den nye skogbruksloven og konkretiserer de krav som stilles med henhold til valg av treslag og hva som regnes som tilfredsstillende foryngelse jf skogbruksloven.

I § 3-1 og § 3-2 gjengis med litt annen ordlyd hva som er nedfelt i § 6 i skogbruksloven: Skogeier skal sørge for at det er sammenheng mellom hogstform og metode for foryngelse. Forynging eller tiltak for å sikre tilfredsstillende forynging skal ha blitt utført innen 3 år etter hogst. Kommunen kan dog utsette fristen, men ikke lenger enn 5 år. Oslo kommune støtter dette kravet. Skogoppsynet får med dette et bedre verktøy til å påpeke manglende foryngelse og skjerper krav til skogeier om planlegging av foryngelse allerede ved utførelse av hogst .

§ 3-3 Tettleik og treslag

Oslo kommune støtter en tallfesting av hva som er å betrakte som tilfredsstillende foryngelse. Tidligere bestemmelser har vært vage, noe som har medført at det har vært vanskelig å påpeke manglende foryngelse. Faren med en nedre grense som er satt lavt, er at skogeiere kan oppfatte dette plantetallet som tilstrekkelig, mens det i realiteten burde vært høyere på den aktuelle lokalitet. På den annen side gir det den bevisste skogeier større handlingsrom i forhold til å foreta valg ut fra eget rentekrav og andre økonomiske og skjøtselsmessige forhold. Oslo kommune mener imidlertid at det bør kunne gis dispensasjon fra forskriften der skogeier har et bevisst valg om å etablere åpne arealer (natureng, åpninger rundt kulturminner m.m.) eller andre spesielle tiltak for miljøet (buskvegetasjon m.m.). Avsnittet om hvordan oppmåling av rett treantall skal utføres, anses som unødvendig detaljert å ha med i en forskrift og anbefales heller tatt inn som vedlegg til forskriften.

I høringsdokumentet til skogbrukslova, ble det gitt detaljerte vurderinger omkring hva som bør vurderes som treslagskifte i en forskrift om foryngelse. I høringsnotatet står det: *"Ved naturlig forynging skal ein ikkje rekne t.d. større mengder vanleg bjørk som framtidstreslag der det tidlegare stod gran eller furu, utan etter eit bevisst val frå skogeigar og med godkjenning frå*

kommunen. Produksjon av ved på høge boniteter kan i denne sammenheng ikke reknast som ein bevisst strategi ”. I nåværende høring gis det ingen vurdering av spørsmålet, og i forskriften vises det kun til ”... den planlagde produksjonen”. Etter Oslo kommunes vurdering kan utkast til forskrift således føre til at all naturlig foryngelse vurderes som planlagt produksjon, og ikke ansees som treslagsskifte. Oslo kommune mener at dette er et valg skogeier bør kunne ta, men på den annen side fører dette til at foryngelsesplikten i praksis bare omhandler tetthet og ikke et bevisst treslagsvalg. Dette kommer av at det normalt bare er gran som anbefales forynget ved planting, og at planting av andre innenlandske treslag ellers har et meget begrenset omfang. I § 2-3 er det allerede lagt inn krav om godkjenning dvs. sikring mot skifte av treslag i edellauvskog, - på sammenhengende arealer over 100 dekar og - med utenlandske treslag. Oslo kommune ber derfor Departementet gjøre dette klarere i forskriften, ev. vurdere å endre definisjonen på hvilke treslag som skal telles, samt vurdere om treslag skal inngå i overskriften.

§ 4 Tiltak mot skadar på skog.

Denne paragrafen bygger på eksisterende forskrift om tiltak mot skader på skog og er omtrent identisk med denne. Tidligere forskrift anses å ha fungert etter intensjonen, og Oslo kommune ser det dermed ikke som nødvendig å foreta vesentlige endringer i forhold til denne. Nytt er imidlertid at § 4 åpner for pålegg om hogst i områder vernet etter naturvernloven og plan og bygningsloven der det anses som nødvendig i forhold til skoghygiene. Avsatte MIS områder kan også avvirket, men det er påpekt at det skal tas hensyn til biologisk mangfold, landskap og friluftsliv før evt. pålegg kan gis. Oslo kommune ser det som riktig å kunne pålegge hogst på alt skogkledd areal uansett status der det er fare for at oppblomstring av skadeinsekter kan gjøre omfattende skader på omkringliggende skog.

§ 5 Avsluttande føresegner.

Denne paragrafen viser til at kommunen har ansvar for tilsyn med forskriften, kan gi dispensasjon fra denne samt pålegge tvangsmulkt. Klageinstans er Fylkesmannen. For brudd på forskriften åpnes det for at det kan gis fengselsstraff inntil et år. Oslo kommune mener at skogeierens ansvar for miljø er utformet på en tydelig måte i forskriften.

Oslo kommune, 30.09.2005

Etter fullmakt

Knut Samseth

Landbrukssjef